

Skálův institut, o.p.s

INTEGRATIVNÍ VIZE V PSYCHOTERAPII

SBORNÍK ABSTRAKTŮ

Emauzský klášter, Vyšehradská 49/230, Praha 2

23. – 24. 6. 2018

Organizační výbor: Magdalena Frouzová, Judita Strašrybková, Jitka Švíglerová, Markéta Fialová, Hana Krupníková, Michaela Štáfková, Kristina Najbrtová, Markéta Švejdrová, Lucie Doležalová, Martina Bártová, Roman Mézl, Jiří Daníček, Jitka Debnárová, Petra Valentová, Tomáš Just, Martin Pozdílek

Odborný garant konference: MUDr. Karel Nešpor, CSc., Psychiatrická nemocnice Bohnice, Primariát Závislosti – muži, Ústavní 91, Praha 8

Vzdělávací akce je pořádána dle Stavovského předpisu č. 16 České lékařské komory. Konference je zapsána v centrálním registru vzdělávacích akcí ČLK pod číslem 52159 a je ohodnocena 12 kredity.

Tato akce byla zařazena AKP do systému celoživotního vzdělávání klinických psychologů.

INTEGRATIVNÍ VIZE V PSYCHOTERAPII

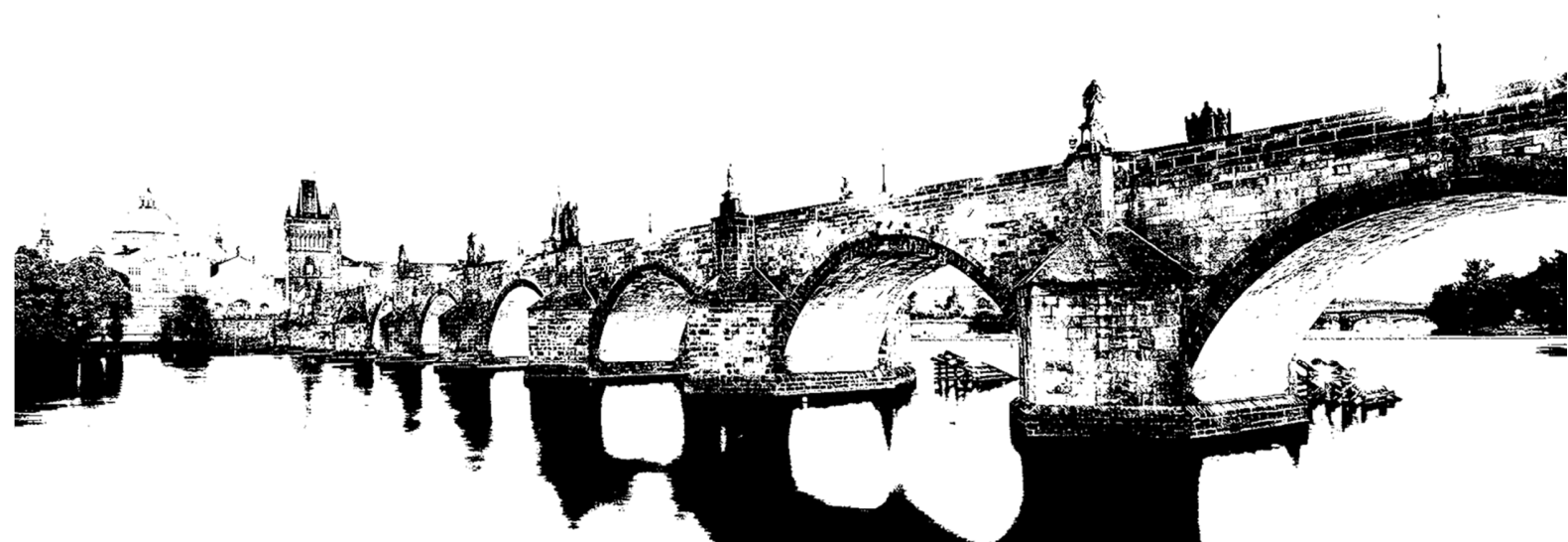

23.6. 2018 - SOBOTA

- 8:00 - 9:00 **Promítání fotografií** ze života Skálova institutu, občerstvení
- 9:00 **Zahájení** - PhDr. Magdalena Frouzová
- 9:05 - 10:00 Hanna Levenson, PhD. (USA) - **Creating Enduring Change in Psychotherapy - Lessons from Integrating Neuroscience.**
Vytváření trvalých změn v psychoterapii - lekce z integrujících neurověd (překlad zajištěn)
- 10:15 - 11:15 MUDr. Radkin Honzák, CSc. - **Duše v břiše aneb o malých breberkách a střevním mozku**
- 11:30 - 12:30 pplk. Doc. MUDr. Jan Vevera, Ph.D. - **Pohled do duše sebevražedného atentátníka - exkurze ke kořenům násilí**
- 14:00 - 15:30 Koordinace Mgr. Šárka Bezdová
MUDr. Jan Kubánek - **Proces změny při práci se sny a s kruhy**
MUDr. Jan Benda - **Nedostatek soucitu k sobě jako transdiagnostický faktor u tří různých duševních poruch - výsledky výzkumu**
Mgr. Šárka Bezdová - **Aktivity hypnosekce v České republice**
- 16:00 - 18:00 Panel: **Jak si vedeme ve SI** - koordinuje MUDr. Judita Strašrybková
PhDr. Hana Krupníková - **Propojování výzkumných aktivit s psychotherapeutickým výcvikem**
Doc. MUDr. Jitka Švíglerová, Ph.D. - **Efektivita sebezkušenostního výcviku ve Skálově institutu**
MUDr. Markéta Fialová - **A jak si vedou bývalí frekventanti Skálova institutu?**
Daniel Baumruk - **Zprávy z 34. mezinárodní konference SEPI v NY**
PhDr. Magdalena Frouzová - **Kurz integrativní psychoterapie, vývoj integrativního konceptu pro SI**
MUDr. Judita Strašrybková - **Mých 20 let ve Skálově institutu**
- 18:00 - 19:30 Koordinuje Mgr. Martina Bártová
Bc. Jitka Debnárová - **Kazuistika: Metadonový pacient v ústavní léčbě**
Mgr. Markéta Čablová - **Sexuální výchova dětí s mentálním postižením**
Mgr. Leoš Zatloukal, Bc., Pavel Vítek - **Významné momenty v supervizních konzultacích zaměřených na řešení**
Mgr. Martina Bártová - **"Síťování" jako nástroj k integraci pracovníků pomáhajících profesí v zájmu klienta**
- 19:30 Společenský program: **Setkání komunit SI**

24.6. 2018 – NEDĚLE

- 8:00 – 8:45 Koordínuje Jiří Heller
MUDr. Karel Nešpor, CSc. - **Jóga, čchi-kung a psychoterapie**
- 9:00 - 10:00 Doc. Mgr. Ladislav Timuřák, Ph.D. - **Spoločne terapeutické faktory v liečbe generalizovanej úzkostnej poruchy**
- 10:30 - 11:30 prof. PhDr. Michal Miovský, Ph.D. - **Změny a vývoj univerzitního vzdělávání a kvalifikace v adiktologii v mezinárodním kontextu: Jaký mohou mít praktický dopad na preventivní a léčebnou praxi a poskytovatele služeb?**
- 13:00 - 14:30 Koordínuje PhDr. Martina Komzáková, Ph.D.
Doc. PaedDr. Karel Neubauer, Ph.D. – **Podpůrná psychoterapie a vývoj sebepojetí i sociálních vztahů u osob se získanou poruchou řečové komunikace**
Mgr. Ludmila Haňková - **Kvalita života a pocit štěstí v souvislosti se strategiemi zvládnání**
PhDr. Martina Komzáková, Ph.D. – **Inkluze „živá“ nebo formální?**
- 14:45 - 16:15 Koordínuje Mgr. Roman Mézl
Bc. Richard Hanus, Tereza Müllerová - **Spoluhrájeme si aneb partnerky a partneři gamblerů**
Bc. Markéta Švejdová - **Specifika vzdělávání náhradních rodičů**
Mgr. Roman Mézl - **Aplikace pilotního programu léčby drogově závislých ve výkonu trestu**
- 16:30 - 18:30 Koordínuje Mgr. Michaela Štáfková, MBA
Mgr. Bc. Vendula Brtníková - **Diagnostika v dětské adiktologii**
Mgr. Jan Maršálek - **Terapeutický pár v rodinné terapii**
Mgr. Lucie Doležalová - **Využití konceptu „triád“ v psychoterapii**
Mgr. Zuzana Hanáková a Mgr. Michaela Štáfková, MBA - **Závislost v zrcadle psychosociálního vývoje jedince (praktické terapeutické techniky a ukázky práce s klienty)**
- 18:30 - 18:45 Slavnostní zakončení s rozdáním osvědčení a potvrzení o sebezkušenostním výcviku novým absolventům výcviku SI

Dosahování trvalé změny v psychoterapii: společný léčebný faktor

Dr. Hanna Levenson, PhD

V celých dějinách psychoterapie lidé usilují o nalezení léčebné intervence. V každém z terapeutických modelů vznikají jedinečné strategie. Nyní se však zdá, že se nám na základě údajů neurovědy, klinických zkušeností a teoretických východisek podařilo odhalit společný léčebný faktor, který vede k trvalým změnám: tímto faktorem je korektivní emoční zkušenost (corrective emotional experience, CEE). Díky korektivním emočním zkušenostem mohou lidé pochopit či afektivně prožít konkrétní událost nebo vztah zcela odlišným a nečekaným způsobem. CEE nejsou pouhými typickými nápomocnými událostmi. Jsou mimořádně překvapivé, popírají minulé zkušenosti, a často mají hluboký účinek. Ve svém konferenčním příspěvku vysvětlím ústřední principy CEE. Těžištěm prezentace pak budou ukázky videa dokreslující CEE na případu ženy s těžkým traumatem.

Duše v břiše aneb o malých breberkách a střevním mozku

MUDr. Radkin Honzák, CSc.

Kdo je člověk v rozšířeném pohledu? K údajům, že to ráno chodí po čtyřech, v poledne o dvou a večer o třech je nutno přidat, že to má břicho plné breberek, které mu zpracovávají potravu, chrání ho a vyrábějí mozkovou chemii a že by bez nich neexistoval. Nový pohled na člověka jako na ekosystém, který své střevní bakterie získává při přirozeném porodu, hýčká ve standardních podmínkách a ničí antibiotiky. Proč je dobrý přirozený porod, kojení a přirozené prostředí nedevastované desinfekcí a desinsekcí, jak je dobré se stravovat a co nám vzkazuje Matka Příroda.

„Pohled do mysli sebevražedného atentátníka – exkurze ke kořenům násilí“.

Jan Vevera

Doc. MUDr. Jan Vevera, Ph.D. je od začátku roku 2017 přednostou Psychiatrické kliniky LF a FN Plzeň. Jeho profesní působení zahrnuje zkušenosti z universit v USA a Anglii a na pražské psychiatrické klinice. Pracoval také v nevládních organizacích jako dobrovolník v Nemocnici matky Teresy v Kalkatě a pro Člověka v Tísni v Kosovu. Deset let pracuje jako psychiatr v Armádě ČR a rok strávil na misích v Afganistánu.

Sebevražední atentátníci rozhodně nejsou psychicky labilní jedinci. Ve chvíli, kdy přijmou myšlenku, že „my“ je více než „já“, vykonávají svoje činy naprosto racionálně a chladnou myslí. Navíc musí vypadat naprosto nenápadně a nedávat nejbližšímu okolí podněty k obranné reakci.

Proces změny při práci se sny a s kruhy

Jan Kubánek

Autor v prezentaci popisuje zkušenost s jedním z možných způsobů, jak pracovat se sny. Metodika je inspirovaná Knoblochem a Perlem a využívá psychodramatického přehrávání, na rozdíl od statického psychoanalytického přístupu. Navíc je doplněná o práci s emocemi (viz EFT, Greenberg) a práci s kruhy - původní nenáročnou techniku (Kubánek, 2009), inspirovanou pojetím sebepodrávajícího chování. Pomocí kruhů je možné přehledně zachytit nejenom klientovy obtíže, včetně psychosomatických, ale i klientovy zdroje. Obtíže i zdroje je možné zasadit do interpersonálních situací a zhodnotit četnost výskytu negativně a pozitivně vnímaných situací.

Nedostatek soucitu k sobě jako transdiagnostický faktor u tří různých duševních poruch – výsledky výzkumu

Jan Benda

Východiska a cíle: Nedostatek soucitu k sobě i tendence k prožívání studu mohou být spojeny s celou řadou duševních poruch. Cílem této studie bylo porovnat míru soucitu k sobě a míru tendence k prožívání studu u vzorku pacientů s úzkostnými poruchami, u vzorku pacientů s depresivními poruchami, u vzorku pacientů s hraniční poruchou osobnosti a u zdravých kontrol. Metoda: Pacientům s úzkostnými poruchami (N1 = 58), pacientům s depresivními poruchami (N2 = 57), pacientům s hraniční poruchou osobnosti (N3 = 74) a zdravým kontrolám (N0 = 180) byly administrovány škály měřící soucit k sobě (SCS-CZ) a tendenci k prožívání studu (TOSCA-3S). Data byla analyzována s využitím programu IBM SPSS Statistics, verze 23. Rozdíly mezi vzorky byly testovány pomocí testů chí kvadrát, jednocestná ANOVA, jednocestná MANCOVA a jednocestná ANCOVA s Bonferroniho post-hoc testy. Velikost rozdílů při srovnávání skupin byla pak posouzena pomocí Cohenova d . Výsledky: Všechny tři klinické skupiny vykazovaly signifikantně nižší míru soucitu k sobě a signifikantně vyšší míru tendence k prožívání studu než zdravé kontroly. Velikost rozdílů v míře soucitu k sobě i v míře tendence k prožívání studu mezi všemi klinickými skupinami a zdravými kontrolami byla velká ($d = 0,79-2,10$). Soucit k sobě u všech vzorků koreloval s tendencí k prožívání studu. Diskuze: Proč se všechny klinické vzorky, pokud jde o míru soucitu k sobě a míru tendence k prožívání studu, lišily od zdravých subjektů? Předpokládáme, že nedostatek soucitu k sobě vede ke vzniku maladaptivního studu vždy, když člověk zažívá něco, co vnímá jako "špatné" ve srovnání s jáským ideálem. A protože stud je velmi bolestivý pocit, jsou pak automaticky aktivovány nejrůznější obranné mechanismy, jež v důsledku vedou k velmi různým psychopatologickým symptomům. Nedostatek soucitu k sobě může proto být důležitým skrytým faktorem zapříčiňujícím nejrůznější duševní problémy. Na druhé straně může být soucit k sobě také důležitým předpokladem duševního zdraví. Závěry: Nedostatek soucitu k sobě a zvýšená tendence k prožívání studu se v této studii ukázaly být transdiagnostickými faktory u tří různých duševních poruch. Předpokládáme, že klienti trpící kteroukoli z těchto poruch by mohli mít užitek z terapeutických intervencí, které facilitují rozvoj soucitu k sobě nebo zvládnutí studu.

Klíčová slova: soucit se sebou, tendence k prožívání studu, transdiagnostické faktory, rozdíly, srovnání

Aktivity hypnosekce v ČR

Šárka Bezvodová

Přednáška je zaměřena na postavení hypnózy jako psychoterapeutické metody. Upozorňuje na to, že hypnóza je ještě stále opředena řadou mýtů, která omezují plné využití všech možností hypnoterapie. Aktivity Sekce pro hypnózu Psychiatrické společnosti ČLS JEP jsou zacíleny na to, aby se hypnoterapie v ČR stala respektovaným terapeutickým postupem.

Propojování výzkumných aktivit s psychoterapeutickým výcvikem

Hana Krupníková

V tomto příspěvku se zaměříme na zmapování výzkumných aktivit ve Skálově institutu (SI) a propojování psychoterapeutického výcviku SI a výzkumu v praxi. Věnujeme pozornost představení dotazníkových šetření, které probíhalo u frekventantů minulých, současných i lektorů výcviku. Presentujeme dotazník Cooper-Norcros Inventory of Preferences (C-NIP), který jsme přeložili do českého jazyka. V neposlední řadě popíšeme vznik, průběh i směřování výzkumné sekce SI a zapojení našich aktivit na mezinárodní úrovni.

Efektivita sebezkušenostního výcviku ve Skálově institutu

Jitka Švíglerová, Magdalena Frouzová, Kristina Najbrtová, Hana Krupníková, Michaela Štáfková, Markéta Fialová, Markéta Švejdová, Iva Červená

Sebezkušenostní výcvik ve Skálově institutu trvá pět let a skládá se ze sebezkušenostní části, teoretického vzdělávání, nácviku dovedností a supervize. Výcvik je zakončen konferencí, na které frekventant přednese a obhajuje práci o sebezkušenosti a práci s určeným teoretickým tématem.

Na konci každého ročníku frekventanti hodnotí efektivitu výcviku na základě dotazníku připraveného Výzkumnou sekcí Skálova institutu. Otázky jsou zaměřeny na spokojenost frekventantů s jednotlivými částmi výcviku, hodnocení práce ve skupině i sebehodnocení vlastního osobnostního růstu, znalostí a dovedností. Presentovaná práce analyzuje výsledky zmíněného dotazníku a jejich změny v průběhu výcviku.

A jak si vedou bývalí frekventanti Skálova institutu?

Markéta Fialová, Kristina Najbrtová, Magdalena Frouzová, Hana Krupníková, Jitka Švíglerová, Michaela Štáfková, Markéta Fialová, Markéta Švejdová,

Výzkumná sekce Skálova institutu sestavila rozsáhlý dotazník, který byl zaslán bývalým frekventantům Skálova institutu. 69 respondentů zaslalo své odpovědi zpět ke zpracování. V příspěvku budou zmíněny nejzajímavější a klíčové výsledky tohoto dotazníkového šetření a možnosti dalšího uplatnění a integrace zjištění do výcvikového procesu.

Zprávy z 34. Mezinárodní konference SEPI v New Yorku

Daniel Baumruk

Zprostředkování informací o průběhu konání 34. konference SEPI v New Yorku. O čem se mluví v SEPI? Co to mělo konkrétně pro mě za přínos? A proč stojí za to navštívit konferenci? Na to vše se Vám pokusím dát odpovědi a odpovědět na případné otázky.

Kurz integrativní psychoterapie – vývoj integrativního konceptu pro SI.

Magdalena Frouzová, Skálův institut Praha.

Výcvikový systém SUR ve skupinové psychoterapii se v ČR od r. 1968 kvůli nemožnosti soustavně spolupracovat s terapeutickými systémy v zahraničí vyvíjel hodně samostatně s velkou kreativitou přispívajících. Autorka se ve svém referátu zamýšlí nad možnostmi nesnažit se tento systém přebudovat zpět na jeden ze základních psychoterapeutických směrů, ale s pomocí celosvětového integrativního psychoterapeutického hnutí ho upravit a dále vyvíjet způsobem, který by nesl známky smysluplných integrativních konceptů, tak jak se ve světě postupně objevují.

Vzhledem k faktu, že ve světě existuje mnoho psychoterapeutických systémů, je podle ní užitečné dát frekventantům výcviku základní mapu psychoterapeutických systémů, jak se mohou lépe v této džungli důležitých ale i nesmyslných a poškozujících praktik orientovat. Ukazuje možné způsoby teoretického vzdělávání s nácvikem základních psychoterapeutických dovedností, které by se každý začínající psychoterapeut měl ve výcviku učit. Dále poukazuje na důležitost naučit se překračovat jednotlivé systémy, umět se v nich pohybovat napříč jejich spektrem a umět je flexibilně používat dle pacientových potřeb a preferenčního způsobu pacientovy práce na sobě. Ukazuje, jak lze více využívat iniciativu samotných frekventantů výcviku s potřebnou nižší hierarchizací celého výcvikového systému a tak umožnit frekventantům zažít vzájemné budování a diferencování svých profesionálních i osobnostních struktur, které jsou schopny další vývojové restruktury.

V závěru ukazuje příklad teoretického a praktického přístupu a uchopování psychoterapeutického řemesla v podobně Kurzu integrativní psychoterapie, který

může být jednak základním vstupem začátečníka do této oblasti, ale i nadstavbovým programem pro všechny ty, kteří prošli nějakým výcvikem základním a chtějí získat komplexnější přehled psychoterapeutických systémů, a kterým záleží na své schopnosti flexibilně se přizpůsobovat pacientovým potřebám.

Mých 20 let ve Skálově institutu

Judita Strašrybková

Prezentující je psychiatr a zkušená psychoterapeutka a zároveň dlouholetá lektorka ve Skálově institutu. Ve svém příspěvku přednášející vzpomene na téměř 20leté působení ve Skálově institutu, zaměří se především na nejsilnější zážitky z tohoto období.

Kazuistika: Metadonový pacient v ústavní léčbě

Jitka Debnárová

Příspěvek z praxe, jehož cílem je představit prvního pacienta v substitučním metadonovém programu, který absolvoval základní tříměsíční léčbu pro léčbu závislostí, na lůžkovém oddělení muži Kliniky adiktologie. Jaké bylo nastavení a očekávání pacienta a terapeutického týmu? Co se nám ne/povedlo? Celkové zamýšlení a zhodnocení průběhu léčby.

Sexuální výchova dětí s mentálním postižením

Markéta Čablová

Jak přistupujeme k sexuální výchově - v běžném životě i ve školství? Pobavíme se o dovednosti reagovat adekvátním způsobem na intimní otázky a projevy svých dětí/žáků, pojmenujeme důležitost citlivosti k jejich potřebám.

Významné momenty v supervizních konzultacích zaměřených na řešení

Leoš Zatloukal, Pavel Vítek

Příspěvek se v první části zaměřuje na supervizi zaměřenou na řešení, na její principy a postupy. V druhé části jsou představeny výsledky výzkumu „významných momentů“ supervize. Výzkumný design vychází z Elliottovy metody analýzy významných momentů posunu v psychoterapii. Vybrané momenty jsou podrobněji popsány a diskutovány.

„Sítování“ jako nástroj k integraci pracovníků pomáhajících profesí v zájmu klienta

Martina Bártová

V příspěvku "Sítování jako nástroj k integraci v zájmu klienta" chci presentovat výstupy z mapování potřeb sociálních pracovníků a dalších aktérů sítě v péči o ohrožené děti a mládež v kraji Vysočina. Zamyslet se nad jejich očekáváními od spolupráce, ochotě k integraci a motivace k profesnímu rozvoji.

Jóga, čchi-kung a psychoterapie

Karel Nešpor

Jóga a čchi-kung jsou rozsáhlé a svébytné systémy. Cílem tohoto sdělení nemůže být jejich vyčerpávající popis. Lze ale nabídnout prvky obou systémů, které lze použít při psychoterapii i jako prevenci syndromu vyhoření u terapeutů.

Spoločné terapeutické faktory v liečbe generalizovanej úzkostnej poruchy

Ladislav Timuľák

Príspevok predstaví súčasné poznanie generalizovanej úzkostnej poruchy (vymedzenie, klasifikáciu, etiológiu, a pod.). Ďalej predstaví súčasné empiricky podložené psychoterapeutické prístupy používané v liečbe generalizovanej úzkostnej poruchy. Kognitívno-behaviorálne, psychodynamické i humanistické. Príspevok sa zameria na predstavenie teoretických aspektov týchto prístupov ako aj na používané terapeutické stratégie. Zameria sa tak na postupy zamerané na symptómy ako aj na emocionálne zážitky, ktorým sa chcú klienti s generalizovanou úzkostnou poruchou vyhnúť. Príspevok prinesie aj diskusiu teoreticky protichodných pohľadov.

Změny a vývoj univerzitního vzdělávání a kvalifikace v adiktologii v mezinárodním kontextu: Jaký mohou mít praktický dopad na preventivní a léčebnou praxi a poskytovatele služeb?

Michal Miovský

Vývoj oboru, kterému jsme začali říkat adiktologie, prošel nevídaným vývojem. Budování jeho základní infrastruktury má za sebou téměř 150 let vývoje, od prvních odborných společností vznikajících v 70. a 80. letech 19. století, přes první odborné časopisy (nejstarší medicínsky orientovaný časopis Addiction vznikl v roce 1884 ve Spojeném království), první výzkumné specializované instituce, až po dnešní vznikající specializované vysokoškolské programy vzdělávající adiktology. To vše na pozadí vývoje samotných léčebných a preventivních programů, doprovázených ještě starší, svépomocnou vývojovou linií. Česká republika prošla identickým vývojem a některé ze zmíněných linií u nás mají srovnatelně dlouhou tradici jako např. v

Německu nebo Velké Británii. Samotné univerzitní vzdělávání adiktologů, které u nás začalo relativně později, však nabralo rychlý spád a došlo k vytvoření zcela unikátního vzdělávacího modelu, nemajícího v současné době srovnání, pokud jde o vytvořený model a jeho vazbu na praxi. V kontextu vzniku organizací jako je ISSUP nebo ICUDDR a s rozvojem prvních mezinárodních kurikulů (UPC/UTC) se tak tuzemský model stal vzorovým právě svojí promyšlenou konstrukcí a interakcí se samotnými službami. Takto specifické univerzitní vzdělávání nemůže existovat izolovaně a musí mít hlubokou vazbu s preventivní a léčebnou praxí a samozřejmě také s vědou a výzkumem.

Podpůrná psychoterapie a vývoj sebepojetí i sociálních vztahů u osob se získanou poruchou řečové komunikace

Karel Neubauer

Obsahem sdělení je problematika adekvátního přístupu v terapeutické intervenci ve prospěch osob s afázií, dysartrií a kognitivně-komunikačními poruchami, která přímo souvisí se zlepšením kvality života a zvýšením úrovně sociálních vztahů takto handicapovaných osob. Přibližuje využití specifických hodnotících postupů (The Butt Non Verbal Reasoning Test - BNVR; Visual Analogue Self-Esteem Scale - VASES), které společně s výsledky klinické diagnostiky komunikačního deficitu postihují zachované kognitivní schopnosti a umožňují vyjádření vlastních pocitů a sebehodnocení i osobám se ztrátou či zásadním omezením verbální komunikace s okolím. Takto zaměřený diagnosticko-terapeutický přístup je podkladem pro užití prezentovaných, klinicky ověřených forem individuální a skupinové podpůrné psychoterapeutické činnosti, zacílené na vyrovnávání se s následky komunikační poruchy. Snaha nalézt východisko a zabránit pocitu beznaděje při těžkých perzistentních poruchách řečové komunikace a podpořit proces vyrovnávání se s případnou trvalou stigmatizací vlastní řeči oproti předchozí normě, má přímý dopad na efektivitu rehabilitačního procesu a dosažení reálně možné úrovně obnovení samostatnosti v komunikaci a osobním životě osob se závažnou získanou poruchou řečové komunikace.

Kvalita života a pocit prožívání štěstí v souvislosti se strategiemi zvládnání

Ludmila Haňková

V příspěvku jsou uváděné výsledky výzkumu, který probíhal v roce 2016 – 2017. Výzkumný soubor tvořilo 209 studentů ČZU A VŠE v Praze české a ruské národnosti. Cílem bylo zjistit jaké dimenze kvality života (kvalita zdraví, spokojenost se sebou, kvalita vztahů a kvalita prostředí) souvisí s pocitem prožívání štěstí u českých a ruských studentů. Dalším cílem bylo zjistit, nakolik se volba aktivních strategií zvládnání odráží na pocitu prožívání štěstí a kvalitě života u studentů obou národností. Jak se v používání strategií zvládnání liší muži a ženy? Jak se muži a ženy liší v pocitu prožívání štěstí? Tento výzkum je jedním z velké řady studií v kontextu pozitivní psychologii, zkoumajících a hledajících odpověď na otázku: co dělá člověka šťastnějším a co člověk může udělat, aby se šťastnějším cítil.

Inkluze „živá“ nebo formální?

Martina Komzáková

Příspěvek je věnován současnému stavu inkluze v českém školství a je zaměřen na klíčové aspekty, se kterými se zavedení inkluze v praxi potýká. Hlavním tématem je profesní připravenost odborníků /teoretiků, samotných učitelů v praxi a žáků žijících v inkluzivním školním prostředí. Jádrem příspěvku je zaměřeno na inkluzivní hodnoty a jejich realizace v praxi, dle nichž je možné identifikovat, zda se jedná o autentické nebo formální naplnění inkluze.

Spoluhrajeme si aneb partnerky a partneři gamblerů

Richard Hanus, Tereza Müllerová

Tématem příspěvku je pohled na partnerky a partnery klientů – nejčastěji gamblerů. V našem konceptu, který je velkou měrou inspirován Norcross-Cooperovou škálou preferencí, jsme se dobrali určitých typologií partnerů gamblerů z hlediska jejich postoju vůči závislému hráči. Co takové postoje dělají s našimi klienty? Jsou brzdou, spouštěčem, podporou, nebo se dá tvrdit, že na jisté úrovni „hraje celá rodina“? A my pracovníci? Podařilo se nám dobrat funkčních strategií, které jsou našim závislým a jejich blízkým ku prospěchu? To jsou otázky, na které jsme v rámci našeho konceptu sami sobě odpovídali, a se kterými seznámíme i naše posluchače.

Specifika vzdělávání náhradních rodičů

Markéta Švejdová

Vzdělávání náhradních rodičů lze rozdělit na vzdělávání před přijetím dítěte do náhradní rodinné péče, tzv. přípravy a vzdělávání v době, kdy náhradní rodiče o svěřené dítě již pečují. Ve svém příspěvku se budu věnovat obojímu. S přípravami budoucích náhradních rodičů souvisí témata jako motivace k přijetí dítěte, smíření se s nemožností mít vlastní dítě nebo otázky na množství času, které mohou dítěti věnovat, jak se vyrovnám s výchovou dítěte, které se mi nenarodilo, které výchovné metody je vhodné používat, apod. Jedním ze způsobů, jak zajistit, aby budoucí náhradní rodiče dostali všechny důležité informace a impulzy k zodpovědnému rozhodnutí, zda opravdu chtějí vychovávat dítě, které se jim nenarodilo, je příprava ve strukturovaném programu. V ČR se v posledních letech rozšiřuje vzdělávací program PRIDE (parent's resources for information, development and education), pro který je charakteristické hledání silných stránek zájemců o náhradní rodičovství a pojmenování jejich potřeb a který je založen na pěti základních kompetencích dobrého náhradního rodiče. A s tímto programem, který je využitelný nejen v přípravách, ale i v další práci s náhradními rodiči, vás seznámím.

Při vzdělávání náhradních rodičů, které už o dítě pečují, se často klade důraz na vztahy – mezi náhradními rodiči a dítětem, mezi dětmi v rodině, mezi náhradní mámou a náhradním tátou, ale také mezi dítětem a jeho biologickými rodiči, případně mezi náhradními a biologickými rodiči. Ukazuje se, že, pokud jsou vztahy v náhradní rodině pro dítě srozumitelné, dítěti se v takové rodině daří lépe. Jak učit náhradní rodiče pěstovat a žít zdravé vztahy, bude tématem druhé části mého příspěvku.

Aplikace pilotního programu léčby drogově závislých ve výkonu trestu

Roman Mézl

Náplní vystoupení je krátké představení pilotního programu léčby závislosti na specializovaných odděleních věznic s využitím nového operačního manuálu, který by měl zajistit standardizaci poskytovaných služeb v rámci všech věznic a následně i možnost jejich certifikace. V rámci vstupu bude představen jak manuál jako takový, tak i formou krátké prezentace samotný program na něj navazující a zmíněna úskalí a specifika, které jeho aplikaci v prostředí výkonu trestu odnětí svobody znesnadňují či činí specifickou. Cílem je představit odborné veřejnosti tento program, seznámit jí s faktem, že i v rámci Vězeňské služby ČR existují služby na odborné úrovni a pojmenovat potřeby a cíle terapeutické péče o závislé v prostředí českých věznic

Diagnostika v dětské adiktologii

Vendula Brtníková

Dětská a dorostová adiktologická péče je novým a neprobádaným přístupem. Témata, která tito klienti přinášejí a jejich neuchopitelnost v systému léčby souvisí s neschopností terapeutů odhadnout výsledky léčby a prognózu. Příspěvek se věnuje významu diagnostických postupů v práci s dětmi a adolescenty v kontextu adiktologické péče v ČR, ve srovnání s konceptem recovery, neboli úzdravy a potenciálu pro úzdravu. Cílem takové terapeutické práce je zplnomocnění klienta, zatímco jej terapeut motivuje, pomáhá zlepšit komunikaci a budování sebedůvěry. Výsledkem příspěvku by mělo být zamyšlení se nad velmi aktuálním tématem adiktologické problematiky a zkoumání možných postupů terapeutické práce.

Terapeutický pár v rodinné terapii

Jan Maršálek

Obsahem příspěvku bude zamyšlení nad specifiky, přínosy, komplikacemi a případnými riziky párového a rodinného poradenství a terapie vedených terapeutickým párem (oproti terapeutovi-jednotlivci), jak je v současnosti aplikována v Manželské a rodinné poradně v Kladně a v Adiktologické dorostové ambulanci ADA+. Cílem je zprostředkovat zkušenosti terapeutů s tímto způsobem práce, sdílet poznatky z perspektivy klientů poradny, kteří se zapojili do krátkého dotazníkového šetření, a případně inspirovat další diskuzi.

Využití konceptu „triád“ v psychoterapii

Lucie Doležalová

Triáda jako taková vystihuje takzvaný vyšší typ vztahů. Můžeme jí najít v náboženství v základní trojjednoti OTEC-SYN-DUCH (SVATÝ), ale také v nepřeberném množství dalších vyjádření těchto vyšších typů vztahů jako např. rodič-dítě-dospělý, minulost-přítomnost-budoucnost, superego-ego-id a další. Vlastně i náš svět vnímáme jako trojdimenzionální. Základní triáda v psycho-

somaticko-spirituálním pohledu na člověka je MYSL-TĚLO-DUŠE. Jde o triádu, která se snaží vyjádřit celistvost člověka z pohledu tří základních elementů. Tuto i další triádu lze dobře využít v psychoterapeutické práci, tedy v tomto případě tedy spíše v psycho-somaticko-spirituálně terapeutické práci.

Závislost v zrcadle psychosociálního vývoje jedince (praktické terapeutické techniky a ukázky práce s klienty)

Zuzana Hanáková, Michaela Štáfková

„Opak závislosti není střízlivost. Je jí blízkost s ostatními lidmi“, říká Johann Har ve své knize Chasing The Scram: The First And Last Days of the War on Drugs. Pomocí E.Eriksona a jeho osmi fází psychosociálního vývoje budeme společně hledat souvislosti mezi závislostí a schopností být „nablízku“ k sobě i ostatním. Vycházet budeme z osobních zkušeností a osobní praxe z dospělé a dětské adiktologické ambulance v Kladně.